

**Voor vampiers, feeën
en mensen overal!
En voor Nicola,
die dol is op ballet.**

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2016 Harriet Muncaster
Isadora Moon Goes to the Ballet werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2016. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2021 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Katleen Olaerts
Alle rechten voorbehouden

ISBN 978 90 02 27486 2

D/2021/0034/329

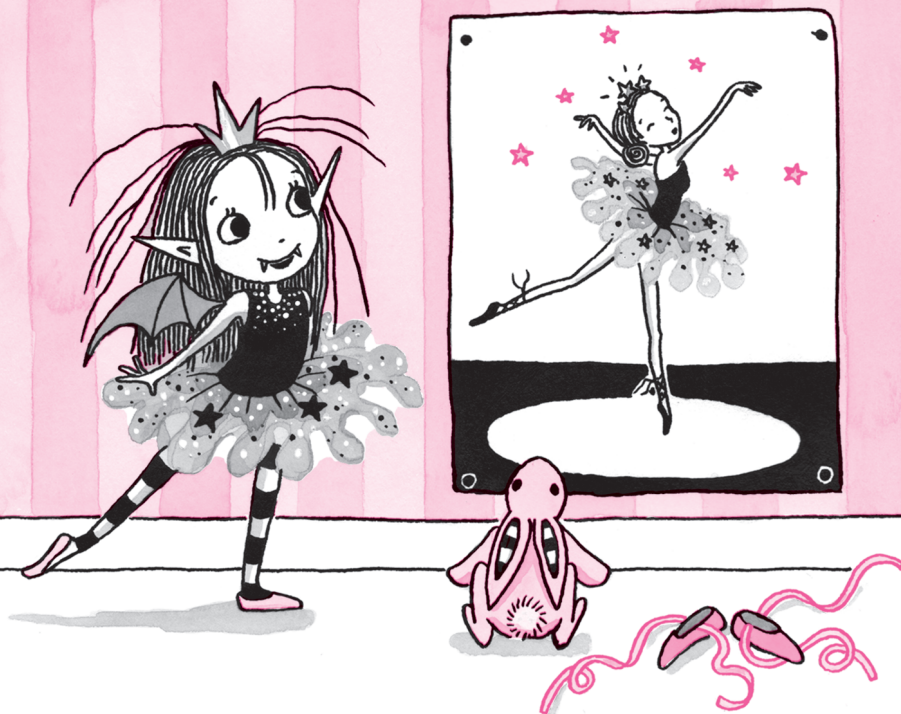
NUR: 282

Gedrukt in de EU

ISABELLA MAAN

Isabella gaat naar het ballet

Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

Hoofdstuk EEN

Isabella Maan, dat ben ik! En dit is Roze Konijn.

Hij is mijn beste vriend. We doen alles samen.

Dit zijn enkele van onze lievelingsdingen:

's nachts vliegen tussen de sterren,

glittertheekransjes houden

met mijn theeservies met

vleermuispatroon, en

balletdansen.

We hebben de laatste tijd veel geoefend voor ballet en voorstellingen gegeven voor mama en papa. Ik heb ontdekt dat papa's vampiercape een geweldig toneelgordijn is! Vooral met zilveren sterretjes erop gelijmd... hoewel ik er niet zeker van ben dat papa dat ook vindt. Hij leek wat... boos de vorige keer toen hij zag dat zijn beste cape dienstdeed als toneelgordijn.

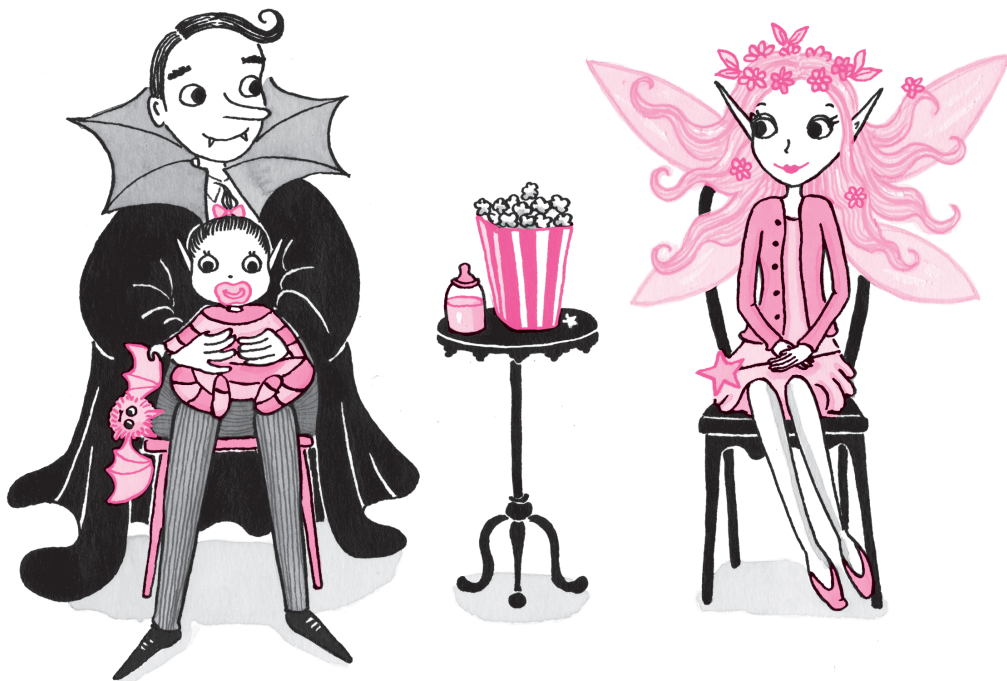
‘Hij hangt vol sterren!’ klaagde hij. ‘Ik ben geen tovenaar, ik ben een vampier! Vampiers hebben geen sterrencapes.’

Ik had er spijt van, maar het was oké want toen zwaaide mama met haar toverstokje en alle sterren waren weg. Ze kan zulke dingen doen omdat ze een fee is.

Zij was degene die Roze Konijn voor me tot

leven getoverd heeft.

‘Zo goed als nieuw!’ zei ze, en ze ging zitten op een van de stoelen die Roze Konijn en ik klaargezet hadden voor het publiek. Papa ging ook zitten, met mijn babyzusje Honingbloesem op zijn schoot, en ze wachtten tot onze show begon.

‘Oké’, fluisterde ik tegen Roze Konijn toen we achter het gordijn zonder sterren stonden.

‘Weet je je passen nog?’

Roze Konijn knikte en deed een perfecte *arabesque*. Hij wordt de laatste tijd erg goed in ballet. Ik stak mijn duim omhoog.

‘Kom!’ fluisterde ik.

Samen sprongen we tevoorschijn van achter het gordijn in een schitterende *grand jeté*. Mama en papa klapten en juichten. Roze Konijn draaide pirouettes op de topjes van zijn tenen. Ik wervelde rond in mijn zwarte, glinsterende tutu.

‘Prachtig!’ riep papa uit.

‘Betoverend!’ zei mama, en met haar

toverstokje liet ze roze bloemblaadjes op ons
neerdwarrelen.

